

2 Αυγούστου 2017

Μαζί με τον Άγιο Βασίλειο του Όστρογκ στον παράδεισο

/ [Πεμπτουσία](#)

Η Σάβετα Μ. από το Μπαρ, δουλεύοντας ως καθαρίστρια στο αστυνομικό τμήμα στο χωριό Όστρογκ, στις 29 Απριλίου του 1926 αποφάσισε να πλύνει τα ρούχα μη ξέροντας ότι αυτή την ημέρα είναι η πανήγυρη του Αγίου Βασιλείου.

Μόλις πήρε το σαπούνι και έβαλε τα χέρια της στο νερό, ό-λο το νερό έγινε αίμα και μάτωσαν τα χέρια της! Αμέσως έφυγε στη βρύση για να τα ξεπλύνει, να αλλάξει το νερό για να συνε-χίσει. Δεύτερη φορά έγινε το ίδιο και ξαφνιάστηκε βλέποντας ότι δεν υπάρχει ούτε ένα μικρό τραύμα στα χέρια της αλλά το αίμα υπάρχει.

Αυτό επαναλήφθηκε και για τρίτη φορά, όμως αυτή την φο-ρά δεν πρόλαβε να φτάσει μέχρι τη βρύση διότι ζαλίστηκε και έπεσε στο χώμα. Έτσι την βρήκαν κάποιοι περαστικοί και την μετέφεραν στο Τμήμα προσπαθώντας να την συνεφέρουν, όμως τίποτα δεν κατάφεραν. Ύστερ' από μία ώρα άνοιξε τα μάτια της και το πρώτο που ρώτησε ήταν: Ποιά πανήγυρη είναι σή-μερα;

Όταν της είπαν ότι είναι η γιορτή του Αγίου Βασιλείου του Όστρογκ, μετά από κάποιες ανάσες η Σάβετα είπε τα εξής: Ό-ταν έπεσα βρέθηκα σε ένα περιβάλλον με πολλά λουλούδια και όμορφα δένδρα. Μέσα σε τούτη την ομορφιά βρίσκονταν πολλά μονοπάτια που περνούσαν ανάμεσα από τα φυτά.

Τότε από μίαν άκρη με πλησίασε ένας γέροντας με μακριά γενειάδα και

μπαστουνάκι στο χέρι του. Κατά τη γενειάδα κατάλαβα ότι μοιάζει στον Άγιο Βασίλειο του Όστρογκ όπως τον είχα δει στην εικόνα του. Όταν έφτασε κοντά μου, είπε: Έλα να σου δείξω τον τόπο της αιώνιας ζωής όπου δεν υπάρχουν βά-σανα και θλίψεις.

Ξεκινήσαμε τότε μαζί να περπατάμε σε αυτό το περιβόλι.

Δεν υπάρχει λόγος που να μπορεί να εκφράσει αυτά που είδα και άκουσα, μόνον εκείνη η ανέκφραστη ομορφιά. Δεν ξέρω τι με γοήτευσε περισσότερο, η μελωδία, η ομορφιά και η ψαλμω-δία των ουράνιων πουλιών τα οποία πετούσαν γύρω μου. Πολλά γλυκά και όμορφα παιδιά με ολόχρυσα μαλλιά, χόρευαν τριγύ-ρω μου στα πράσινα χωράφια. Η ψαλμωδία τους ακόμα ακούγεται στα αυτιά μου, γλυκαίνει την καρδιά και την ψυχή μου. Α-πό αυτά τα τραγούδια και την ψαλμωδία κατάλαβα ότι τα παι-διά εκείνα δοξάζουν τον Θεό και τον ευχαριστούν.

Εκτός από τα πουλιά τα οποία σε σμήνη πετούσαν τριγύρω, υπήρχαν και εκατομμύρια χρυσαλλίδες που πετούσαν πάνω στα λουλούδια. Από άλλες φωνές οι οποίες έφτασαν μέχρι τα αυτιά μου, αναγνώρισα τις φωνές των μελισσών οι οποίες βόμβιζαν στα ρυάκια τα οποία σε κάποιες στάσεις μουρμουρούσαν θαυμά-σια. Πολλές και διάφορες ευωδιές τις οποίες συνάντησα από πολλές πλευρές δεν μπορώ να τις περιγράψω μα το μόνο που ξέ-ρω είναι ότι εδώ σε αυτό τον κόσμο δεν υπάρχει τέτοιο όμοιο ά-ρωμα, και όλα τα αρώματα από εδώ δεν αξίζουν τίποτα μπροστά σε κείνη την ευωδία σε αυτό το παραδεισίο μέρος. Η διάθεσή μου ήταν τόσο καλή και χαριτωμένη που σκέφτηκα αν θα έμενα εκεί ακόμα καιρό για να λειώνω από την χαρά σαν το χιόνι.

Σε αυτή την κατάσταση ο Άγιος με σταμάτησε και μου είπε: Είναι ακόμα νωρίς για σένα να έρθεις εδώ. Να προσέχεις, να εί-σαι ευγενική και σεβαστή στην συμπεριφορά και θα έρθεις εδώ στην ώρα που πρέπει αλλά αυτή την ημέρα δεν θα δουλεύεις πο-τέ. Λέγοντας αυτά, εξαφανίστηκε ο Άγιος και εγώ ξύπνησα τό-τε με μεγάλη στεναχώρια στην ψυχή λόγω του γεγονότος που συνέβη.

Λυπάμαι πάρα πολύ διότι γρήγορα ξύπνησα και δεν μπορώ να είμαι ακόμα σε αυτή την παραδεισία κατάσταση, στην ευλογία και τη χάρη στην οποία ήμουν.

Από τότε αυτή η κυρία Σάβετα άλλαξε εντελώς τον τρόπο ζωής, μετανόησε και μεριμνούσε για την σωτηρία της ψυχής της ενώ τις ημέρες των μεγάλων εορτών δεν εργαζόταν αλλά πήγαινε στην εκκλησία.

Πηγή: Ο Άγιος Βασίλειος του Όστρογκ, έκδοση Ι. Μ. Χιλανδαρίου, Άγιον Όρος 2008, σ. 39.